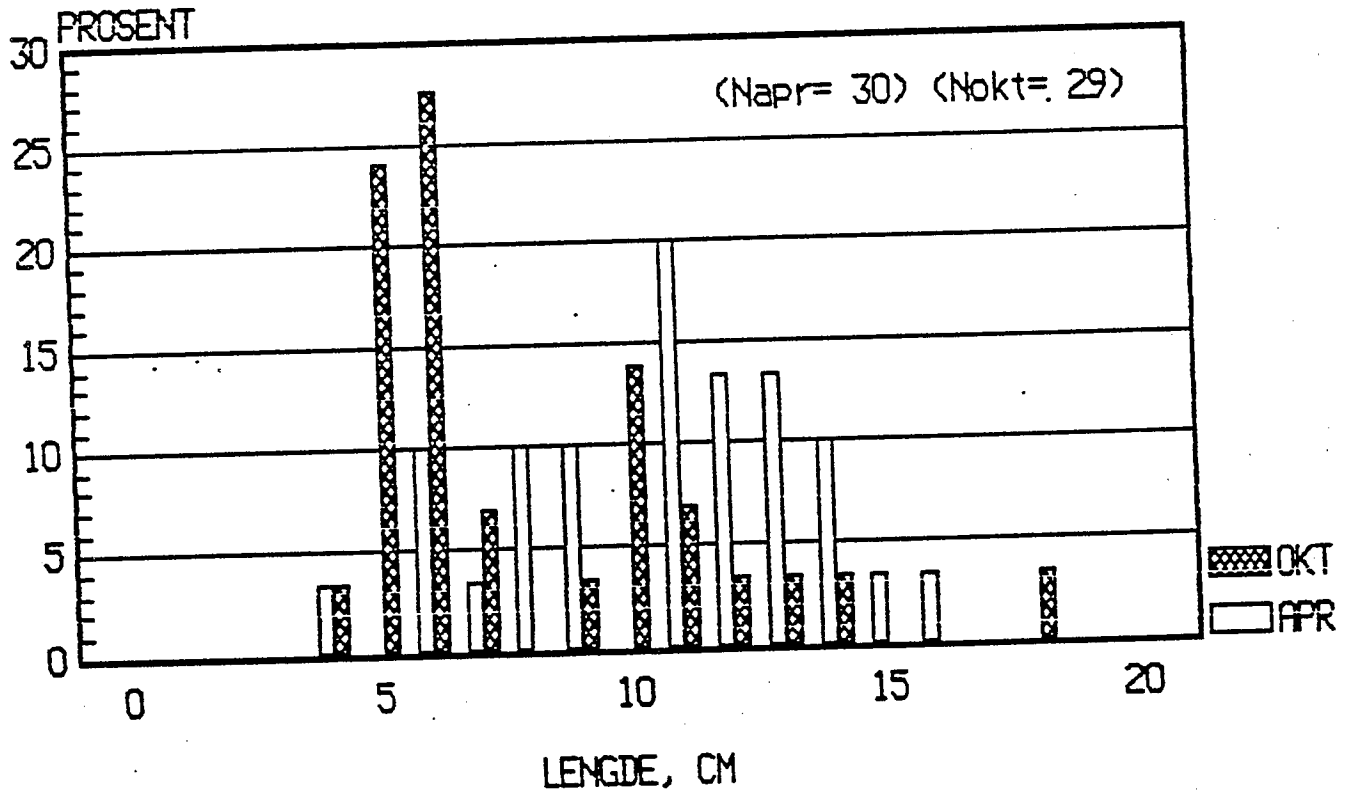

Dalen gård. Bekken drenerer gjennom frodige løvskogsområder og dyrka mark med marine løsmasser.

I nederste del er bekken stilleflytende og bunnsubstratet er hovedsakelig finkornet (sand/mudder/leire), men med enkelte mindre partier med grus og noe stein i korte strykparter. Videre oppover smalner elva noe og mer stein kommer tilsyne i substratet. I juli 1989 var 30-35 % av elveløpet vanddekt. Det var ikke gjennomstrømmende vann, og oppholdsstedene for fisk begrenset seg til de stillestående kulpene med leire og finfordelt materiale. Grusbankene der det i april var rennende småstryk var nå tørrlagt. Høyere opp i bekken var det svak vanngjennomstrømning og bedre vanddekning siden bekken var vesentlig smalere.

Figur 31. Lengdefordeling av aure i Knivsvikbekken fanget ved elfiske i april og oktober 1989.

Knivsvikbekken hadde lav tetthet av yngel og ungfisk i oktober 1989 med henholdsvis 13 og 7 individer pr 100 m². Lengden av 0+, 1+ og 2+ var henholdsvis 54 (n= 18), 104 (n= 8) og 166 mm (n= 5) i oktober. Største ungfisk i april målte 160 mm og i oktober 180 mm (figur 31).

Det ble fanget 19 smolt i april og alle hadde smoltalder 2 år. Det ble ikke fanget eldre fisk enn 2+ i oktober og 2+ i april. Av 2-åringene fanget i april var 19 av 24 individer smoltifisert.

Det er bare en liten andel som blir i bekken mer enn to år, og bare tre individer ble fanget på elfiskestasjonene i oktober (162 m²). Dette tyder på at all ungfisken vandrer ut og at bestanden som helhet er anadrom. Det ble fanget 15 sjøaure i oktober. Av disse hadde henholdsvis 11, 3 og 1 individer vært en, to og tre somre i sjøen. Gjennomsnittsvekten for en- og tosommer-fisk var henholdsvis 194 og 296 g. Smoltalderen varierte mellom 1 og 2 år med gjennomsnittsverdi på 1,93 år.

Bekken hadde flere arter i gode bestander, og skrubbe, trepigget og nipigget stingsild, gullbust og sandkutling ble observert.

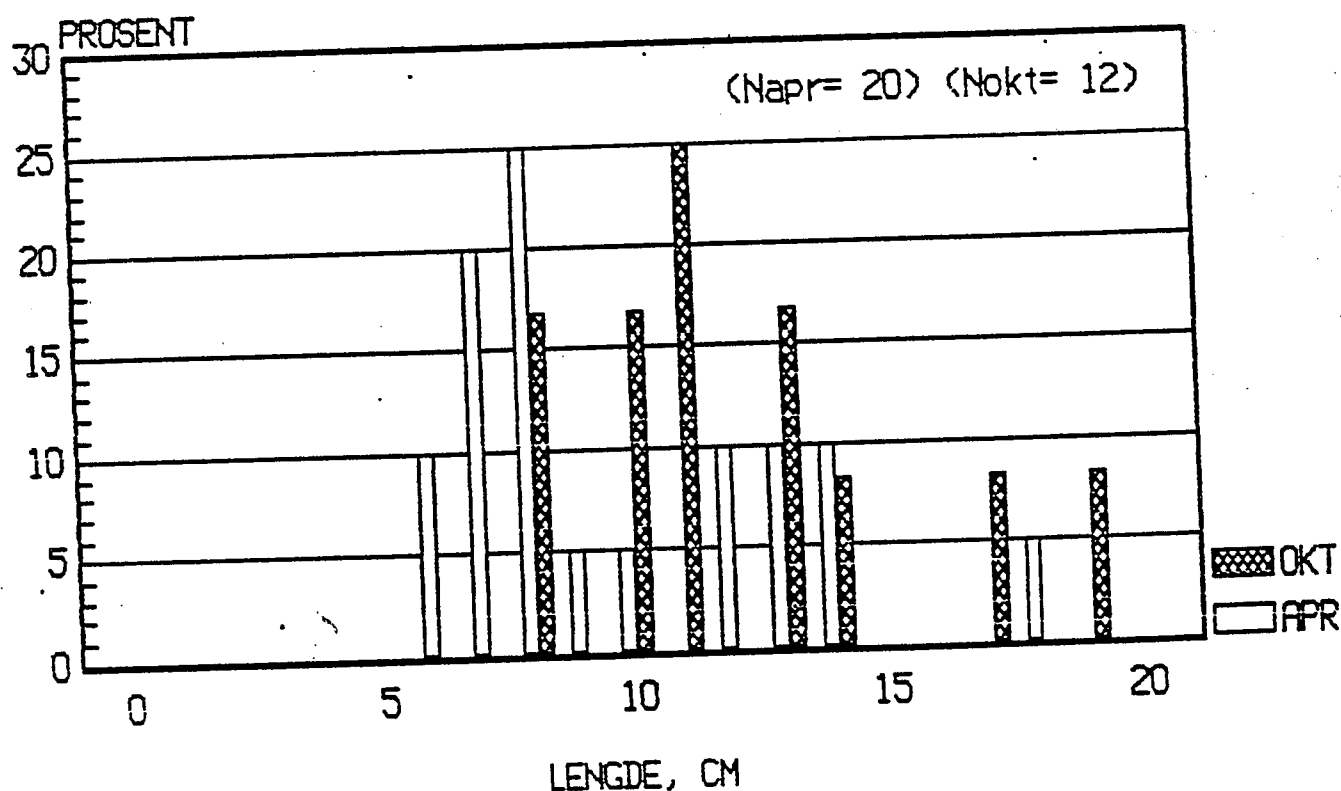
4.3.24. SELVIKBEBKKEN

UTM-referanse utløp: 32VNM 807 127

Elvebredde: 2,0 m

Oppvekstareal sjøaure: 120 m²

Selvikbekken er sjøaureførende bare de nederste 60 m, men har en total elvestreng på 2,3 km. Bekken er relativt bratt ned mot sjøen, men kulper gir muligheter for oppholdssteder for større fisk.

Figur 32. Lengdefordeling av aure i Selvikbekken fanget ved elfiske i april og oktober 1989.